

Nr 75.

Ankom till riksdagens kansli den 8 maj 1931 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa åtgärder till främjande av avsättningen av ägg och fläsk.

(1:a avd.)

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t under punkt 97 i nionde huvudtiteln föreslagit riksdagen att, i avbidan på de framställningar i ämnet, som kunde varda riksdagen förelagda, för åtgärder till förbättrande i organisatoriskt och merkantilt hänseende av mejerihanteringen samt ägg- och fläskproduktionen m. m. beräkna för budgetåret 1931/1932 ett belopp av 250,000 kronor. Under punkt 10 under utgifter för kapitalökning i vad angår jordbruksärenden föreslog Kungl. Maj:t vidare, att riksdagen ville, i avbidan på proposition i ämnet, som kunde varda riksdagen förelagd, såsom kapital för lånefond för befrämjande av avsättningen av ägg, fläsk m. m. beräkna för budgetåret 1931/1932 ett reservationsanslag av 200,000 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en den 13 mars 1931 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisat proposition, nr 204, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen att

1) dels besluta, att en fond, benämnd statens fjäderfålånefond, skall inrättas, från vilken lån må utlämnas till ekonomiska föreningar med ändamål att främja avsättningen av ägg för anläggande, inrättande eller inköp av packerier samt lager- och konserveringslokaler för ägg med tillhörande inredning och teknisk utrustning eller för ombyggnad eller tillbyggnad av sådana packerier och lokaler eller ock för vidtagande i dylika av tekniska förbättringar,

dels medgiva, att lån ur statens fjäderfålånefond må utlämnas i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen tillstyrkta grunder,

dels ock såsom kapital för statens fjäderfålånefond å riksstaten för budgetåret 1931/1932 bland utgifter för kapitalökning under rubrik statens utlåningsfonder anvisa ett reservationsanslag av 200,000 kronor;

2) såsom organisationsbidrag för andelsrörelsens utveckling på fjäderfäskötseisns område för budgetåret 1931/1932 under nionde huvudtiteln anvisa ett extra reservationsanslag av 15,000 kronor; samt

3) för anordnande i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen tillstyrkta grunder av kontroll över fläskexporten för bud-

getåret 1931/1932 under nionde huvudtiteln anvisa ett extra reservationsanslag av 15,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till berörda statsrådsprotokoll.

Utskottet behandlar propositionen under två särskilda avdelningar, 1) *åtgärder för fjäderfäskötselns främjande*, 2) *åtgärder för utvidgad kontroll beträffande fläskexporten*.

1) Åtgärder för fjäderfäskötselns främjande.

Kungl. Maj:t har föreslagit riksdagen

1) dels besluta, att en fond, benämnd statens fjäderfälånefond, skall inrättas, från vilken lån må utlämnas till ekonomiska föreningar med ändamål att främja avsättningen av ägg för anläggande, inrättande eller inköp av packerier samt lager- och konserveringslokaler för ägg med tillhörande inredning och teknisk utrustning eller för ombyggnad eller tillbyggnad av sådana packerier och lokaler eller ock för vidtagande i dylika av tekniska förbättringar,

dels medgiva, att lån ur statens fjäderfälånefond må utlämnas i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen tillstyrkta grunder,

dels ock såsom kapital för statens fjäderfälånefond å riksstaten för budgetåret 1931/1932 bland utgifter för kapitalökning under rubrik staten utlåningsfonder anvisa ett reservationsanslag av 200,000 kronor;

2) såsom organisationsbidrag för andelsrörelsens utveckling på fjäderfäskötselns område för budgetåret 1931/1932 under nionde huvudtiteln anvisa ett extra reservationsanslag av 15,000 kronor.

På sätt framgår av statsrådsprotokollet har jordbruksutredningen framlagt vissa förslag till fjäderfäskötselns främjande.

Dessa förslag avse dels anvisande av statsbidrag för anordnande av utbildningskurser för fjäderfäskötare och instruktörer i fjäderfäskötsel samt för anställande av sådana instruktörer hos Sveriges allmänna fjäderfäavelsförenings länsföreningar eller hushållningssällskapen, dels ock inrättande av en fjäderfälånefond och anvisande av organisationsbidrag för stödjande av andelsrörelsen å fjäderfäskötselns område.

Enligt statsrådsprotokollet har departementschefen bland annat med hänsyn till den knappa tid som stått till buds för handläggningen av jordbruksutredningens förslag ansett böra nu allenast framlägga förslag i de sistnämnda två frågorna.

Kungl. Maj:ts förslag under denna avdelning innefattar sålunda dels inrättande av en fjäderfälånefond dels ock anvisande av anslag till organisationsbidrag för andelsrörelsens utveckling på fjäderfäskötselns område.

Beträffande frågan om inrättande av en statens *fjäderfälånefond* har *departementschefen* anfört bland annat följande.

»Genom den av jordbruksutredningen framlagda utredningen beträffande den ekonomiska föreningsrörelsen å fjäderfäskötselns område synes vara ådagalagt, att denna rörelse visserligen hittills haft svårigheter av olika art att kämpa mot, vilka inverkat hämmande på dess utveckling, men att densamma likväl i de fall, där den blivit ändamålsenligt organiserad och vunnit större anslutning, gjort betydelsefulla insatser för äggmarknadens ordnande och äggkvalitetens höjande och därigenom verkat till fromma icke blott för äggproducenternas utan även för konsumenternas intressen. Lika med jordbruksutredningen anser även jag, att vid det fortsatta arbete för åstadkommande av bättre ordnade avsättningsförhållanden för fjäderfäprodukter och deras kvalitativa förbättring, vilket otvivelaktigt är starkt av behovet påkallat, strävandena att utveckla och stärka producenternas andelsrörelse böra ingå såsom ett huvudsakligt led. Endast på denna väg torde det vara möjligt att i ekonomiskt avseende verksamt upphjälpa ifrågavarande för stora befolkningsgrupper viktiga näringsgren.

Principiellt sett bör visserligen gälla, att fjäderfäprodukternas avsättning m. m., på sätt som sker å andra näringsområden, ordnas och finansieras av producenterna själva. Denna grunduppfattning synes emellertid icke böra hindra, att det allmänna, särskilt då behovet såsom i förevarande fall kan anses trängande, träffar lämpliga anstalter för att stödja och uppmuntra näringsidkarnas organisatoriska arbete för självhjälp. Åtgärder av berörda innebörd hava ju också tidigare vidtagits i fråga om vissa andra produktionsgrenar. Då beredandet av särskilda lånemöjligheter till stöd för andelsrörelsen å fjäderfäskötselns område synes mig vara ägnat att i nyssberörda avseende fylla en viktig uppgift, anser jag, att den föreslagna fjäderfälånefonden bör komma till stånd.

Med avseende på de ändamål, för vilka lån ur fonden skulle kunna utlämnas, finner jag de av lantbruksstyrelsen gjorda erinringarna mot jordbruksutredningens förslag beaktansvärda. Liksom nämnda styrelse anser jag, att ifrågavarande långivning bör avse sådana anläggningar och inventarier, som erfordras för äggcentralernas äggförsäljningsverksamhet, d. v. s. äggpackerier samt lager- och konserveringslokaler jämte tillhörande inredning och teknisk utrustning, varemot centralerna åtminstone tillsvidare icke synas böra beredas lån ur fonden för anordnande av gödningsanstalter för fjäderfä jämte slakterier samt äggkläckningsanstalter, då det i dessa fall gäller företag, beträffande vilka lämpligheten av en kombinerad äggförsäljningsverksamhet torde kunna anses omtvistlig. I varje fall synes det mig erforderligt, att ytterligare erfarenheter samlas beträffande gödnings- och äggkläckningsverksamhetens lämpligaste anordning och utvecklingsmöjligheter, innan frågan om låneunderstöd till densamma upptages till avgörande.»

Avsättning till fonden har departementschefen ansett för budgetåret 1931/1932 lämpligen böra bestämmas till ett belopp av 200,000 kronor.

Med avseende på räntefot, amorteringstid och övriga nu ej berörda villkor för lån ur fjäderfälånefonden har departementschefen ansett, att bestämmelserna genomgående borde bli av samma innehåll som de för lån ur mejerilånefonden gällande. Detta innebure, att räntefoten skulle bli 4.5 procent och att amorteringstiden, efter förloppet av två amorteringsfria år, skulle utgöra högst 10 år beträffande lån för vidtagande av tekniska förbättringar samt minst 10 och högst 20 år beträffande andra lån. Vidare skulle lån kunna beviljas till högst ½ av kostnaden för de med lånet avsedda åtgärderna. Lånen skulle beviljas av lantbruksstyrelsen samt utlämnas av statskontoret, som även skulle hava att pröva och godkänna erbjuden säkerhet samt förvalta fonden. Det torde böra tillkomma Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med sålunda tillstyrkta grunder meddela i ämnet erforderliga författningsbestämmelser.

Vidkommande frågan om *anslag för befrämjande av andelsrörelsen å fjäderfäskötselns område* har departementschefen anført följande.

»Såsom jag redan framhållit i samband med frågan om inrättande av en fjäderfälånefond, synes mig andelsrörelsen på fjäderfäskötselns område äga betydelsefulla uppgifter att fylla, varför dess utvecklande och stärkande torde kunna anses utgöra ett viktigt allmänt intresse. Då av jordbruksutredningens undersökning framgår, att föreningsrörelsen i fråga hittills icke uppnått den omfattning och den ändamålsenlighet i organisatoriskt hänseende, som erfordras för att densamma skall kunna i önskvärd grad fylla sitt ändamål, föreligger tydligen behov av ett fortsatt målmedvetet och energiskt organisationsarbete på området. För att underlätta och befrämja berörda organisationsarbete bör staten enligt min uppfattning lämna visst bidrag för dess bekostande, på liknande sätt som förut skett i fråga om motsvarande arbete på mejerihandteringens område. Det av jordbruksutredningen framlagda förslaget rörande anvisande för budgetåret 1931/1932 av 15,000 kronor för ifrågasvarande ändamål vill jag därför biträda. Anförda belopp synes böra beviljas som reservationsanslag samt ställas till Kungl. Maj:ts förfogande för att, efter närmare utredning om anslagsbehovet i varje särskilt fall, disponeras såsom organisationsbidrag för andelsrörelsens utveckling på fjäderfäskötselns område.

Vad beträffar den av lantbruksstyrelsen berörda frågan om ledningen av ifrågasvarande organisationsarbete och ansvaret för detsamma, finner jag liksom nämnda styrelse ändamålsenligt, att för enhetlighets och planmässighets vinnande endast en organisation bör intaga den ledande ställningen. Då Sveriges allmänna lanbrukssällskap numera såsom centralorgan omhänderhaver organisationsarbetet på vissa andra områden av jordbrukets andelsrörelse och samlat erfarenhet i hithörande ämnen samt

genom upprättande av en sektion för äggförsäljningsföreningar i viss mån inrättat sig för ändamålet i fråga, synes det mig ligga närmast till hands, att nämnda sällskap även i förevarande fall omhändertager den centrala ledningen av organisationsarbetet, varvid dock givetvis får förutsättas, att samråd kommer till stånd med Sveriges allmänna fjäderfäavelsförening. Ett närmare överbäggande och ståndpunktstagande i denna fråga torde emellertid lämpligen bära ske först i samband med disponerandet av det ovan föreslagna organisationsbidraget.»

Dä de åtgärder, som i förevarande proposition föreslås till fjäderfäkötselns främjande, utan tvivel utgöra ett betydelsefullt led i strävandena att verksamt upphjälpa ifrågavarande för stora befolkningsgrupper viktiga näringsgren, finner sig utskottet bära tillstyrka att medel anvisas för de avsedda ändamålen. Mot de beräknade anslagsbeloppen har utskottet intet att erinra. Med avseende å ledningen av det föreslagna organisationsarbetet på förevarande område, skulle detta enligt propositionen omhändervhas av Sveriges allmänna lantbrukssällskap. Utskottet vill uttala att det synts utskottet, som om det naturligaste vore att detta uppdrag överlämnades till Sveriges allmänna fjäderfäavelsförening, som under en lång följd varit den ledande organisationen på fjäderfäkötselns område. Å andra sidan håller utskottet före, att denna fråga bör överlämnas åt Kungl. Maj:ts fria bestämmande.

Utskottet.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må

1) dels besluta, att en fond, benämnd statens fjäderfälånefond, skall inrättas, från vilken lån må utlämnas till ekonomiska föreningar med ändamål att främja avsättningen av ägg för anläggande, inrättande eller inköp av packerier samt lager- och konserveringslokaler för ägg med tillhörande inredning och teknisk utrustning eller för ombyggnad eller tillbyggnad av sådana packerier och lokaler eller ock för vidtagande i dylika av tekniska förbättringar,

dels medgiva, att lån ur statens fjäderfälånefond må utlämnas i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen tillstyrkta grunder,

dels ock såsom kapital för statens fjäderfälånefond å riksstaten för budgetåret 1931/1932 bland utgifter för kapitalökning under rubrik statens utlåningsfonder anvisa ett reservationsanslag av 200,000 kronor;

2) såsom organisationsbidrag för andelsrörelsens utveckling på fjäderfäkötselns område för budgetåret

1931/1932 under nionde huvudtiteln anvisa ett extra reservationsanslag av 15,000 kronor.

Beträffande sättet för anskaffande av de ifrågavarande till kapital erforderliga medlen torde statsutskottet framdeles under riksdagen avgiva förslag.

2) Åtgärder för vidgad kontroll beträffande fläskexporten.

Kungl. Maj:t har föreslagit riksdagen att för anordnande i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen tillstyrkta grunder av kontroll över fläskexporten för budgetåret 1931/1932 under nionde huvudtiteln anvisa ett extra reservationsanslag av 15,000 kronor.

I fråga om avsättningsförhållandena för fläsk har i statsrådsprotokollet erinrats om följande.

Vad fläskmarknaden och speciellt exporten av fläsk beträffar, torde fläskets kvalitet, icke minst tack vare andelsslakterirörelsens utveckling, efterhand alltmer hava förbättrats, så att detsamma numera i allmänhet fyller ganska högt ställda anspråk. På grund härav intager också svenskt fläsk för närvarande en någorlunda gynnsam ställning på den engelska marknaden, praktiskt taget den enda till vilken svenskt fläsk exporteras. Den svenska fläskexporten uppnådde under 1930 sitt hittillsvarande maximum med 27,800 ton, innebärande en stegring från 1929 med omkring 8,000 ton. Av tidigare år uppvisar 1927 med en fläskexport av 26,700 ton den största kvantiteten.

Exporten till England består huvudsakligen av saltat sidfläsk (bacon och ham) och är, fränsett den allmänna sanitära kontrollen över för export avsett kött och fläsk, beträffande nyss nämnda slag av fläsk underkastad vissa särskilda kontrollföreskrifter. Berörda föreskrifter återfinnas i kungörelsen den 1 april 1927 (nr 74) med vissa bestämmelser angående anbringande av särskilt inregistrerat märke, s. k. runmärke, å fläsk samt kungörelsen samma dag (nr 75) angående ändrad lydelse av § 6 i förordningen den 10 oktober 1913 (nr 242) angående kontroll vid utförsel av kött. Ifrågavarande författningar, vilka närmast föranletts av i England uppställda villkor beträffande det dit införda fläskets kvalitet, innehålla olika bestämmelser beträffande de villkor i sanitärt hänseende och i fråga om saltning m. m., som fläsket skall uppfylla för att kunna godkännas för export till England, jämte föreskrift angående märkning av sålunda godkänt fläsk medelst runmärkets åsättande. Nämnda märke har av myndigheterna i England godkänts såsom garanti för att därstädes gällande importvillkor blivit uppfyllda, och rättigheten att använda detsamma kan praktiskt taget anses utgöra en nödvändig förutsättning för export av bacon till nämnda land.

Den hittillsvarande statliga kontrollen över fläskexporten har, såsom av ovanstående torde framgå, ägt till huvudsakligt syftemål att förhindra utförsel av hälsovådlig eller på annat sätt i sanitärt hänseende olämplig vara. Däremot avser kontrollen icke varans kvalitet med hänsyn till dess handelsvärde, varför hinder ej möter för utförsel av fläsk, som från denna synpunkt är mindervärdigt, varigenom exporten i övrigt lider förfång. Att det svenska fläskets ställning på den engelska marknaden i verkligheten också rönt menlig påverkan av ojämnheter i exporten av berörda art, torde vara otvivelaktigt och bestyrkes av föreliggande upplysningar. Då härtill kommer, att vissa andra exportländer för fläsk, såsom Danmark och Holland, alltmera skärpt sin fläskkontroll i syfte att effektivt säkerställa en hög och jämn kvalitet å exportfläsket, har frågan om behovet av liknande åtgärder i vårt land till stöd för den svenska fläskexporten efterhand vunnit allt större aktualitet. Sålunda har densamma bland annat upptagits till utredning av jordbruksutredningen, som hållit överläggningar i frågan med olika sakkunniga och intresserade, däribland särskilt representanter för exportslakterierna.

Redan vid utfärdandet av den ovan omnämnda kungörelsen nr 74/1927 förutsågs, att längre gående bestämmelser med avseende på kvaliteten av till England exporterat bacon kunde komma att visa sig erforderliga. I förordningens § 5 öppnades sålunda möjlighet till en skärpning och utvidgning av villkoren för rätten att använda runmärket genom stadgandet, att det skulle ankomma på lantbruksstyrelsen att, efter medicinalstyrelsens hörande och i den mån så ansåges erforderligt, fastställa närmare villkor rörande kvaliteten av det till stämpling (med runmärket) avsedda fläsket ävensom utfärda närmare föreskrifter angående kontrollen över att nämnda villkor uppfylldes.

Lantbruksstyrelsen har efter samråd med jordbruksutredningen i framställning den 6 mars 1931 lämnat en redogörelse för ifrågavarande kontrollfrågas läge samt framlagt vissa synpunkter och förslag med avseende på dess lösning. Däri har styrelsen bland annat omnämnt ett av styrelsen i Malmö den 20 februari 1931 sammankallat möte med representanter för de exportörer, som bedriva fläskexport på England, varvid samtliga närvarande representanter för exportörerna anslöto sig till ett av lantbruksstyrelsen framlagt utkast till plan för sammanslutning av exportslakterierna.

Enligt denna plan skulle slakterierna genom sin sammanslutning låta utarbeta och kontrollera genomförandet av erforderliga bestämmelser rörande bacons tillskärning, märkning, sortering och förpackning m. m. Särskilda kommitterade utsågos, som skulle dels uppgöra förslag till dylika bestämmelser, dels tillhandagå lantbruksstyrelsen med råd vid utarbetande av de föreskrifter i fråga om runmärket, som kunde finnas erforderliga för att giva den auktoritet och fasthet åt de tillämnade åtgärderna, vilka jämväl från exportörernas sida ansågos som en nödvändig förutsättning för att strävandena att höja exportfläskets kvalitet

skulle bli effektiva. Ur samma synpunkt rådde enighet jämväl därom att, ehuru nämnda sammanslutning själv skulle hava att i detalj övervaka efterlevnaden av fastställda bestämmelser och genom sina egna instruktörer verka för ensartad tillverkning, någon kontroll över exportfläsket under statens medverkan dock vore av behovet påkallad. Denna kontroll, som åtminstone tillsvidare borde få karaktär av en stickprovs-kontroll i slakterier och exporthamnar, ansågs böra ske genom en av lantbruksstyrelsen förordnad inspektör.

Då lantbruksstyrelsen icke ännu varit i tillfälle att utarbeta närmare bestämmelser i ämnet, är det icke styrelsen möjligt att nu framlägga någon detaljerad plan för det sätt, varpå denna statliga kontroll bör ordnas. Det är emellertid oundvikligt, att en sådan statlig överkontroll kommer att medföra vissa ekonomiska konsekvenser för statsverket. Lantbruksstyrelsen beräknar emellertid, att statens kostnader härför icke böra komma att, inberäknat inspektörens arvode och reseersättningar, överstiga 15,000 kronor årligen.

Departementschefen har i frågan anfört följande.

»Den svenska fläskexporten har under de senaste åren kraftigt utvecklats och utgör numera en viktig inkomstkälla för landets jordbruk. Såsom förut omnämnts, sker ifrågavarande export nästan uteslutande till Storbritannien, och det svenska fläsket torde här efterhand hava tillvunnit sig allt bättre anseende. Å andra sidan kan läget anses mindre tillfredsställande i så måtto, att svenskt bacon å den engelska marknaden prissattes lägre än bacon från vissa andra länder, särskilt Danmark. Som exempel härpå må nämnas, att toppnoteringen i London som regel legat 4 shilling per cwt (50,8 kilogram) högre för danskt bacon än för svenskt under år 1930. Anförda förhållande torde bero på flera orsaker, av vilka en av de viktigaste synes utgöras av den förut omnämnda ojämnheten i det exporterade svenska fläskets kvalitet i förening med otillräcklig anpassning efter den engelska marknads speciella fordringar. För att uppnå en bättre prisrelation till den å världsmarknaden högst betalda varan, vilket från synpunkten av jordbrukets ekonomi måste anses som ett önskemål av stor vikt, icke minst med hänsyn till att exportpriset i huvudsak är normerande även för priset inom landet, synes det därför angeläget, att åtgärder vidtagas, varigenom berörda pristryckande faktorer i möjligaste mån avlägsnas. För att så skall kunna ske, kräves tydligen i första hand ett insiktsfullt och målmedvetet arbete från exportslakteriernas egen sida, men för att detta skall kunna leda till åsyftat resultat, torde det enligt min uppfattning vara behövt, att det allmänna lämnar sin medverkan genom sådana anordningar, att utförsel av mindervärdigt fläsk förhindras och garantier skapas för en hög och jämn kvalitet på exportfläsket. Statens medverkan vid ifrågavarande kontroll torde vara ägnad att hos avnämarna av det svenska fläsket stärka förtroendet till exportvarans kvalitet och beskaffenhet i övrigt.

Vid genomförandet av åtgärder i detta syfte synes det mig lämpligt.

att man tillsvidare försöksvis följer de riktlinjer, som uppdragits i den allmänna plan för ifrågavarande spörsmåls lösning, som framlagts i lantbruksstyrelsens framställning. Huruvida berörda plan skall kunna helt omsättas i verkligheten, kommer visserligen delvis att bliva beroende av exportslakteriernas slutliga ställningstagande till densamma, i vilket avseende avgörande ännu ej skett, men lika med lantbruksstyrelsen finner jag angeläget, att medel finnas till förfogande för planens omedelbara genomförande, i vad på staten ankommer. Jag vill alltså biträda lantbruksstyrelsens förslag, att för budgetåret 1931/1932 måtte anvisas ett anslag av 15,000 kronor, att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande för anordnande av kontroll över det runmärkta exportfläsket, vilken kontroll synes mig böra ordnas i huvudsaklig överensstämmelse med den av lantbruksstyrelsen framlagda planen. Anslaget i fråga synes böra beviljas såsom reservationsanslag.»

På sätt departementschefen anfört prissättes det svenska exportfläsket i England — ehuru det där efter hand tillvunnit sig allt bättre anseende — ett lägre pris än vissa andra länders, särskilt Danmarks. Enligt utredningen i ärendet torde den viktigaste orsaken till detta förhållande ligga i ojämnheten i det exporterade fläskets kvalitet i förening med otillräcklig anpassning efter den engelska marknadens speciella fordringar. Uppnåendet av en bättre prisrelation till den å världsmarknaden högst betalda varan måste såsom departementschefen anfört vara en angelägenhet av största vikt. Då det nu föreliggande förslaget avser statens medverkan genom sådana anordningar, att utförsel av mindervärdigt fläsk förhindras och garantier skapas för en jämn kvalitet på exportfläsket, vill utskottet tillstyrka att medel för ändamålet beredas. Mot det beräknade anslagsbeloppet har utskottet ingen erinran.

Utskottet.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må för anordnande i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen tillstyrkta grunder av kontroll över fläskexporten för budgetåret 1931/1932 under nionde huvudtiteln anvisa ett extra reservationsanslag av 15,000 kronor.

Stockholm den 8 maj 1931.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 74.